ἡ μαμετόσις ἡ βοπὴ σατουρὴ μαφουσάλα,
ποτὲ ὁμοσδὲν τὸς μαμωφεσόλατα φίγατα.
ἡ χάλασε τὸν τόπον σου ἡ πύρε τὴ σερβία.
ὁπουδὲν τὸ παν τὲ χνε νε παρὶ τὼ βλαχία.
πού 'ν ουδὲ μοσμασσινὸς ἡ ἢ τονὲ φατιμιὴ ος?
ἡ τὼρας ἐ μὲ παν ὼ μασσιν δραίμος μαυρομιὴ ος.
ν αὶ παῦσι τὸν παραλαοῦν αφιὸ τὸν βυλιὸ τὸν?
ἡ ἐξ ὁλοσου χαρίσμαλα νάχη πὲ ὼ ἀφ ὲν τι αὐτου
αὐτὰ ὁλατα ἐ μὲ μνησθενὸ σου λ ταῦμε μὲ τὴς?
μετοῦ μη χάλη τονε λτζὴ τοῦ ἡ πνοὰ ἀφ ὲν τις
ν αμὲν πυράξι πλεώτερον ναὶ ρὶ ἡ γὼ τουρ ἡ αν
ἡ γαπὸ ὼ ρα ασερχὶ τα μὲ ὰ σ ἐ ὼ ἐρ δελία.
ν αλαφ ὲν τολὸ ζὴ πε ραὴ ν αμὲν δὲν πε ραόν
μαῦ ταμὲ ρὶ τὴ λεχαὶ αὸ παν ἡ μασσαχαόν.
ὁ πὸ ἰ τὸν ἐ τρόμαξ αναναλοχὴ ἡ γδιόν,
ἡ πὼ ὲ δεν ἡ θην ἡ τοῦ θανατον χ ζιόν.
πως ὁ θανατος δουλὴ χαν λεῖ ὸ τοπὸ ἡ ξημὰ τὼν χριστιανων
ὼ σπὼ ἡ ἡ μὲ φρίξουν σὲ ὰ δὴ μὰ
ἡ ος ὲ βουλὰ θρωπὸ ς τα ἡ μὲ ὰ σ ὲ ὼ σταθηρὰ
πὸ μαρουν ὲ μὲ ν ὰ θην τὼν χριστιανῶν ὸ ὺ λος >
τὼν ὸρθοδὸ ξων ἢ πρὸ ἡ τουθ ἡ μουὸ ρους φὶ λος